FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT MARCO DARMON

fremsat den 15. juni 1988 *

Høje Domstol.

1. Ved forelæggelseskendelse af 6. april 1987 har »Tariefcommissie« anmodet Domstolen om at afgøre, under hvilken position i Den Fælles Toldtarif malede sojabønneskaller skal tariferes. Det drejer sig om kapperne, dvs. de skaller eller hinder, som omgiver kernerne, uden at der er tale om bælgen.

2. Under sagens behandling er det oplyst, at der findes to fremgangsmåder til adskillelse af skaller og bønner, en ældre teknik til adskillelse *efter* udvindingen af olie (tail-end dehulling) og en mere moderne teknik, hvor skallerne udskilles *før* udvindingsprocessen påbegyndes (head-end dehulling).

3. Den forelæggende ret har anført fire mulige positioner, som skulle kunne komme i betragtning ved tarifering af de pågældende produkter.

4. Først pos. 23.02 B, som omfatter følgende produkter:

»Klid og andre restprodukter fra sigtning, formaling og anden bearbejdning af korn og bælgfrugter:

A. ...

B. varer af bælgfrugter.«

Denne position kan efter min opfattelse ikke anvendes. Sojabønner er nemlig hverken korn eller bælgfrugter.

5. Pos. 23.07, der omfatter foderstoffer tilsat melasse eller sukker, kan heller ikke anvendes til tarifering af de pågældende produkter, da sojaskaller ikke svarer til varebeskrivelsen.

6. Der er herefter to muligheder, pos. 23.04 B og 23.06 B. Den første omfatter »oliekager og andre restprodukter fra udvinding af vegetabilske olier (undtagen restprodukter fra rensning af olier)«.

7. Problemet er her, om sojaskaller skal anses som »restprodukter fra udvinding«. Omfatter dette udtryk i denne sammenhæng »affald« fra udvindingen eller *netop* resultatet af udvindingen af olie?

8. Jeg mener, at løsning nr. to er den rigtige. Pos. 23.04 B må formodes, som anført af Kommissionen, kun at omfatte de produkter, der er resultatet af selve olieudvindingsprocessen. Restprodukter fra *hele* behandlingsprocessen, som sojabønner gennemgår, bør undtages fra positionens anvendelsesområde. Domstolen har i øvrigt i Fancon-dommen [1] hertil udtalt, at

* Oversat fra fransk.

1 — Sag 129/81, dom af 11. marts 1982, Sml. s. 967, præmis 14.

»udtrykket 'restprodukt' [i pos. 23.04] ikke dækker det samme som det i fortsættelsen i position ex. 23.04 anvendte udtryk restprodukter«.

9. Der kan i øvrigt ikke opstå tvivl ved anvendelsen af »head-end dehulling«-teknikken, hvor adskillelsen sker *før* udvindingen af olie. Men »tail-end dehulling«-teknikken taler heller ikke imod denne løsning. Under alle omstændigheder eksisterer skallerne, som Kommissionen har påpeget, *før* udvindingen af olie, og der skal anvendes en *speciel* teknik efter udvindingen for at udskille skallerne. Det må således konstateres, at der er en meget klar forskel mellem skallerne og de restprodukter, som *nødvendigvis* opstår ved selve processen, såsom oliekager. Lad mig endelig gøre opmærksom på, at sojaskallerne i modsætning til oliekager teoretisk kan udskilles uden udvinding af olie.

10. Det er derfor — uanset det af sagsøgeren i hovedsagen fremførte anbringende — unødvendigt at foretage omfangsrige overvejelser alt efter den anvendte teknik, da malede sojabønneskaller i alle tilfælde ikke falder ind under pos. 23.04 B.

11. Disse overvejelser fører mig til at foreslå Domstolen at kende for ret, at malede sojabønneskaller henhører under pos. 23.06 B, som omfatter

»Produkter af vegetabilsk oprindelse, anvendelige til dyrefoder, ikke andetsteds tariferet:

A. ...

B. andre varer.«